

ผลการจัดกิจกรรมศิลปะที่มีต่อความสามารถ การอ่านคำศัพท์ของนักเรียนสมองพิการ The Effect of Art on Words Reading Ability of Students with Cerebral Palsy.

ไพไล ชันกลสิกรรม (Philai Khunkasikum) *

รัตนาภรณ์ อัครธรรมรัตน์ (Rattapaon Atthammarat) **

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้นมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำศัพท์และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนสมองพิการ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ กลุ่มสมองพิการ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนกิจกรรมศิลปะ จำนวน 24 แผน และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน จำนวน 50 คำ วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนการอ่านคำศัพท์พื้นฐานก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ นำเสนอด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมด้วยตารางและกราฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะ มีความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะ มีคะแนนความสามารถในการอ่านคำศัพท์คำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยมีผลต่างของคะแนนคิดเป็นร้อยละ 91.2

คำสำคัญ: นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ กิจกรรมศิลปะ

Keywords: Cerebral Palsy Students, Art Activity

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the cerebral palsy students' word reading ability, and 2) to compare the cerebral palsy students' word reading ability by using the Art Activity. The target group included 5 Pratomsuksa 3 Students with physical and health impairment, cerebral palsy group, Sri-sangwan Khon Kaen School.

The instruments using in this study were: 1) 24 Art Activity Lesson Plans, and 2) Basic Word Reading Test, 50 words. Data obtained from the scores in basic word reading between before and after teaching by using Art Activity and analyzed by using the mean, and percentage. The target group's details were described by using the Tables, and Graphs.

The research findings found that:

1. For students taught by using the Art Activity Learning Management Plans, their ability in basic word reading, Pratomsuksa 3, Thai Language Learning Substance, after studying, was in "Very Good," level.
2. For students taught by using the Art Activity Learning Management Plans, their ability in basic word reading, Pratomsuksa 3, Thai Language Learning Substance, after studying, was significant higher than before studying. The differences of score was 91.2%.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตราที่ 22 กล่าวว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการในการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้และผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุดกระบวนการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และมาตราที่ 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดและความสามารถของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกกระบวนการคิด และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และฝึกปฏิบัติให้เด็ก ทำได้ ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช, 2542)

การพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพที่ดีย่อมเป็นรากฐานอันสำคัญ ที่จะทำให้การพัฒนาประเทศมีความ

ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ปัจจุบันประเทศไทยได้ตระหนักถึงคุณค่าของเด็กและเยาวชนมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้การศึกษาแก่เยาวชนของชาติ เพื่อเตรียมเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพสามารถพึ่งพาตนเองได้ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณธรรม สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกอย่างสันติสุข บนพื้นฐานสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นไทย ปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี ประชากรทุกคนที่เกิดมานั้นจะต้องได้รับการศึกษาตั้งแต่วัยเยาว์ จนถึงวัยผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลปกติ หรือแม้กระทั่งบุคคลที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้มีการระบุไว้ในหมวด 2 มาตรา 10 ว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า

สิบสองปี รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์

สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการ ทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือ ไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2543) การจัดการ ศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะทำให้เด็กประสบ ความสำเร็จได้รับประโยชน์เต็มที่และในการจัดการ ศึกษาควรตั้งอยู่ บนพื้นฐานของความแตกต่างของเด็ก แต่ละคน

ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม การช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กพิเศษ ต้องได้รับ อย่างเหมาะสมและเร็วที่สุด ตั้งแต่พบความพิการหรือ ตั้งแต่อายุน้อยจะทำให้การฟื้นฟูสมรรถภาพบังเกิดผล ดีมากที่สุดหากเด็กไม่ได้รับการพัฒนาในช่วงนี้ การ พัฒนาระยะต่อไปจะเป็นไปอย่างเชื่องช้า เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษนั้นมีหลายประเภท มือพิการและนักการ ศึกษาสามารถได้จัดประเภทของเด็กที่มีความต้องการ พิเศษไว้ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2551 ได้แบ่งประเภทของบุคคล ที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อการจดทะเบียน และการฟื้นฟูสมรรถภาพไว้ คือ คนพิการทางการเห็น, คนพิการทางการได้ยิน, คนพิการทางการเคลื่อนไหว, คนพิการทางการสื่อสาร, คนพิการทางจิตใจ อารมณ์ หรือพฤติกรรม, คนพิการทางสติปัญญา หรือการเรียนรู้, ความบกพร่องอื่น ๆ

เมื่อเวลาผ่านไป ในทางการแพทย์ได้วิจัยพบ ความบกพร่องประเภทใหม่ขึ้น และประชากรในประเทศ เริ่มมีบุคคลที่มีความต้องการพิเศษประเภทนั้นมากขึ้น คณะอนุกรรมการการคัดเลือกและการจำแนกความพิการ เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2543) จึงได้กำหนดบุคคลที่มีความต้องการ พิเศษเป็น 9 ประเภทดังนี้ 1) บุคคลที่มีความบกพร่อง ทางการเห็น (Visually Impaired) 2) บุคคลที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน (Hearing Impaired) 3) บุคคล ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Intellectual Disability) 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ

(Crippled or Other Health Impaired) 5) บุคคลที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disability) 6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา (Speech and Language Disorder) 7) บุคคลที่มีปัญหาทาง พฤติกรรมหรืออารมณ์ (Behaviorally or Emotional Disability) 8) บุคคลออทิสติก (Autistic) 9) บุคคล พิจารซ้อน (Multiple Handicapped)

จะเห็นได้ว่าการคัดเลือกและการจำแนกความ พิการได้เพิ่มประเภทของบุคคลที่มีความต้องการ พิเศษขึ้น แสดงได้ว่า ผู้ที่มีความต้องการพิเศษมีจำนวน ของประเภทของความพิการเพิ่มมากขึ้น และยังรวมไป ถึงคนพิการที่ถูกจัดเป็นกลุ่มคนพิการก่อนหน้านี้มีจำนวน ประชากรเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สังกัดบริหารงาน การศึกษาพิเศษ สำนักบริหารขั้นพื้นฐาน กระทรวง ศึกษาธิการ เป็นโรงเรียนเฉพาะประเภทสำหรับเด็กที่มี ความบกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหว ซึ่งได้เปิด ทำการสอนเมื่อปีพุทธศักราช 2539 เป็นต้นมา นักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นในพุทธศักราช 2551 โรงเรียน มีนักเรียน จำนวน 154 คน ซึ่งแยกเป็นสมองพิการ 70 คน อัมพาตครึ่งท่อน 12 คน มือเท้าปาก 16 คน กล้ามเนื้อ อ่อนแรง 6 คน อวัยวะไม่ครบ 16 คน พิการซ้ำซ้อน 34 คน ทั้งนี้มีนักเรียนที่อยู่ประจำและไป-กลับ จะเห็นได้ว่ามีกพบ กลุ่มนักเรียนสมองพิการโดยส่วนมาก

สาเหตุดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความบกพร่อง ด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การพูด การฟัง และทักษะต่าง ๆ ในสังคม นักเรียนที่มีปัญหาทางการ เรียนรู้จะมีปัญหายุ่งยากในการรับรู้ข้อมูลที่ได้ยิน ไม่อาจ รวมเป็นสาระสำคัญ หรือจำไม่ได้ หรืออาจจะจำผิด ๆ ถูก ๆ โดยเฉพาะนักเรียนที่บกพร่องในด้านการอ่าน จะอ่านหลงตัวอักษร อ่านคำไม่ถูก ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน จำรายละเอียดไม่ได้ (ผดุง อารยวิญญู, 2542) ในการ อ่านนั้นจะเป็นทักษะเบื้องต้นที่จำเป็น 3 ด้าน คือ การ จำคำ การเข้าใจความหมาย และความสามารถในการ เข้าใจสิ่งที่อ่าน (ผดุง อารยวิญญู, 2533) เพื่อขจัด ความบกพร่องให้นักเรียนมีพัฒนาการเต็มที่ คือ การ พัฒนาการรับรู้ การประสานสัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อ

เนื้อตากับการรับรู้ทางสายตา รับรู้ทางการฟัง (ผดุง อารยวิญญู, 2533) เพราะการอ่านมีความสัมพันธ์อย่าง ยิ่งกับการรับรู้ การรับรู้เป็นกระบวนการที่อยู่กึ่งกลาง ระหว่าง สิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งสิ่งเร้า ได้แก่ ตัวอักษร นักเรียนที่เป็นผู้อ่านต้องเข้าใจคำที่อ่านจนถึง ขั้นความเข้าใจความหมายของคำ กระบวนการของการ รับรู้ในการอ่านเป็นกระบวนการที่มีการสะสม ยังมีการ อ่านมากยังมีความพร้อมมาก สามารถจดจำอักษรและ คำได้มาก (ประเทิน มหาชนธ์, 2530) กิจกรรมที่มี คุณค่าในการบำบัดในเรื่องของการอ่านคือ กิจกรรม ศิลปะหากได้มีการนำศิลปะมาบูรณาการเข้ากับการสอน นักเรียน จะสามารถส่งเสริมพัฒนาการต่าง ๆ การตอบ สนองและการเสริมการรับรู้ของนักเรียน เพราะเหตุว่า กิจกรรมศิลปะสามารถส่งเสริมความคิดจินตนาการ ต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องได้

ศิลปะช่วยฝึกทักษะการรับรู้และความสัมพันธ์ ของมือและตาของนักเรียนและการให้นักเรียนได้ฝึกหัด ทำกิจกรรมศิลปะจะช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการ ของกล้ามเนื้อ ระบบประสาทมีความสัมพันธ์ระหว่าง อวัยวะ ร่างกายและสมองนำไปสู่ทักษะการเรียนการอ่าน และการเขียนได้อย่างดี (ดนุ จีระเดชากุล, 2541) นอกจากนี้ศิลปะยังสอดคล้องกับหลักพัฒนาการของ นักเรียน รู้จักการทำงานด้วยตนเอง ฝึกการแสดงออก อย่างสร้างสรรค์ทั้งความคิดและการกระทำซึ่งสามารถ ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางศิลปะและยังนำไปสู่ การเขียนอ่าน

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลการจัด กิจกรรมศิลปะที่มีต่อการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน เพื่อจะ ให้ การอ่านคำศัพท์ของนักเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่แสดงเป็น รูปธรรมได้ โดยสื่อผ่านทางกิจกรรมทางศิลปะ ซึ่งนักเรียน ลงมือสร้างงานศิลปะตามความหมายของคำศัพท์ให้เป็น รูปธรรมด้วยตัวเอง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะและเรียนรู้ คำศัพท์โดยที่ไม่ต้องท่อง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความ มั่นใจและสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานการศึกษาเพื่อเกิด ประโยชน์ต่อไปได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน คำศัพท์สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนสมอง พิการ โรงเรียนศรีสังวาลขอนแก่น ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 หลังการสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน คำศัพท์ของนักเรียนสมองพิการก่อนและหลังการสอน โดยใช้กิจกรรมศิลปะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอ่าน หมายถึง ความสามารถในการ เข้าใจความหมายและรับรู้สารจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ แล้ว แปลความหมายออกมาได้
2. การอ่านออกเสียง หมายถึง การเปล่ง เสียงออกมา เป็นการอ่านคำศัพท์และจำอักษรที่กำลัง อ่านหรือในรูปภาพ บัตรคำ เป็นทักษะพื้นฐานทางด้าน ภาษาไทยในหัวข้อการอ่าน ที่นักเรียนควรฝึกปฏิบัติ
3. คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์พื้นฐานสาระ การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียน มีปัญหาด้านการอ่านจำนวน 50 คำ
4. กิจกรรมศิลปะ หมายถึง กิจกรรมการเรียน การสอนที่นำกิจกรรมศิลปะ 4 กิจกรรมประกอบด้วย การวาดภาพ, การปั้น, ภาพพิมพ์ และงานวัสดุสร้างสรรค์
5. เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย หรือสุขภาพ หมายถึง นักเรียนที่มีอวัยวะไม่สมส่วน อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการของระบบประสาท มีความลำบากในการ เคลื่อนไหว ซึ่งอุปสรรค ต่อการศึกษาในสภาพปกติ ที่มีปัญหาในด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐาน จำนวน 50 คำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ศรีสังวาลย์ขอนแก่น จำนวน 5 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design (ศรีพรรณ ลิทธิพงศ์, 2537) ดังนี้

ตารางที่ 1 รูปแบบการทดลอง

Group	Pretest	Treatment	Posttest
E	O1	x	O2

เมื่อ E แทน กลุ่มเป้าหมาย

X แทน การทดลองโดยกิจกรรมศิลปะ

O1 แทน การทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำศัพท์ ก่อนเรียน

O2 แทน การทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คำศัพท์ หลังเรียน

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ กลุ่มสมองพิการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งมีปัญหาทางด้านการอ่านออกเสียง

กิจกรรมการวาดภาพ, กิจกรรมการปั้น, กิจกรรมภาพพิมพ์, กิจกรรมงานวัสดุสร้างสรรค์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนกิจกรรมการเรียนรู้ 24 แผน

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน คำศัพท์ 50 ข้อ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมศิลปะ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถอ่าน คำศัพท์ของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น กลุ่มสมองพิการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตทำการศึกษาวิจัยและ แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. เก็บข้อมูลคะแนนจากการทดสอบ ก่อนเรียนด้วยการจัดกิจกรรมศิลปะโดยใช้แบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านคำศัพท์แล้วบันทึกคะแนน เป็นรายบุคคล

3. เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนจากการทดสอบ ระหว่างเรียนจากการทดสอบท้ายสัปดาห์แล้วบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล

4. เก็บข้อมูลคะแนนจากการทดสอบหลัง เรียนด้วยการจัดกิจกรรมศิลปะโดยใช้แบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านคำศัพท์ชุดเดียวกับ ก่อนเรียนแล้วบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล

เนื้อหาในการวิจัย

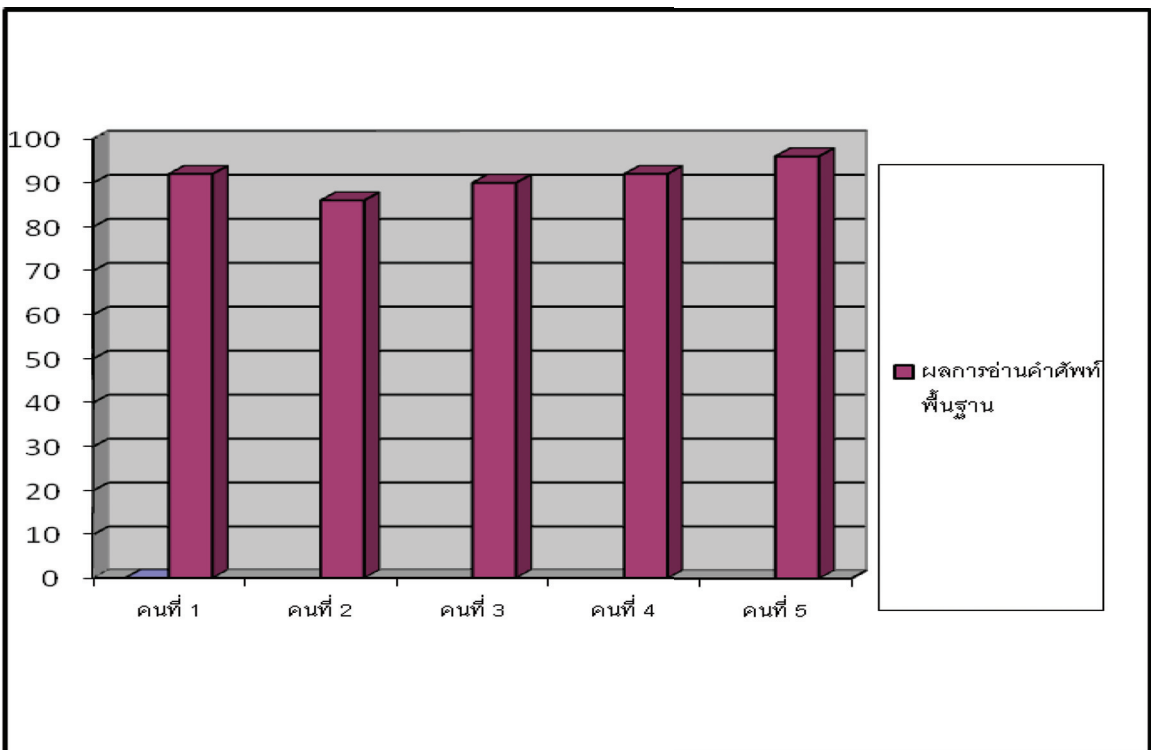
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 3 กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำบัญชี คำศัพท์พื้นฐานประถมศึกษาปีที่ 3 ที่นักเรียนควรรู้ แต่เป็น คำศัพท์ที่นักเรียนมีปัญหาในการอ่าน อ่านไม่ออก อ่านไม่คล่องและ ไม่สามารถอ่านออกเสียงในคำศัพท์ เหล่านั้นได้จำนวน 50 คำ โดยนำกิจกรรมศิลปะมาจัดใน กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมศิลปะที่นำมาประกอบการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 กิจกรรม ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ กลุ่มสมองพิการ โดยใช้กิจกรรมศิลปะ ในครั้งนี้ขอเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. การศึกษาความสามารถในการอ่านคำศัพท์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนความ

บกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ หลังการสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะ จำนวน 50 คำ โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ยร้อยละ นำเสนอด้วยกราฟแสดงความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานกลุ่มเป้าหมาย 5 คน

จากกราฟแสดงผลการทดสอบการอ่านออกเสียงจากหลังแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์จำนวน 50 ข้อ นักเรียนคนที่ 1 ได้คะแนน 46 คิดร้อยละ 92 นักเรียนคนที่ 2 ได้คะแนน 43 คะแนน คิดร้อยละ 86 นักเรียนคนที่ 3 ได้คะแนน 45 คะแนน คิดร้อยละ 90 นักเรียนคนที่ 4 ได้คะแนน 45 คะแนน คิดร้อยละ 92 นักเรียนคนที่ 5 ได้คะแนน 48 คะแนน คิดร้อยละ 96 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมาย 5 คน มีความสามารถ

ในการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน เมื่อใช้กิจกรรมศิลปะสูงกว่าคิดเป็นร้อยละ 80

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพ ก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะ จำนวน 50 คำ โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ นำเสนอโดยตารางการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ

นักเรียนคนที่	คะแนน (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)			
	ก่อนเรียน (X)	คิดเป็นร้อยละ	หลังเรียน(Y)	คิดเป็นร้อยละ
1	22	44	46	92
2	19	38	43	86
3	10	20	45	90
4	15	30	46	92
5	8	16	48	96
เฉลี่ยรวม	14.8	49.33	45.6	91.2

จากตารางการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ พบว่า นักเรียนคนที่ 1 ได้คะแนนก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะ 22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44 หลังการใช้กิจกรรมศิลปะได้ 46 คะแนน มีความต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92 นักเรียนคนที่ 2 ได้คะแนนก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะ 19 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 38 หลังการใช้กิจกรรมศิลปะได้ 43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86 มีความต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86 นักเรียนคนที่ 3 ได้คะแนนก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะ 10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 20 หลังการใช้กิจกรรมศิลปะได้ 45 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 90 มีความต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ 35 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90 นักเรียนคนที่ 4 ได้คะแนนก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะ 15 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 30 หลังการใช้กิจกรรมศิลปะได้ 46 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 92 มีความต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ 31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92 นักเรียนคนที่ 5 ได้คะแนนก่อนการใช้กิจกรรมศิลปะ 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16 หลังการใช้กิจกรรมศิลปะได้ 48 คะแนน มีความต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมศิลปะ 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 96 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยความสามารถในการอ่านคำศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ “สมองพิการ” โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สรุปได้ว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะ มีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะ มีคะแนนความสามารถในการอ่านคำศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยมีผลต่างของคะแนนคิดเป็นร้อยละ 91.2

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยด้านการอ่านคำศัพท์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอน โดยใช้กระบวนการสอนตามลำดับขั้นการสอนคือ เข้าสู่บทเรียน จัดกิจกรรมการสอนและสรุปการสอนนอกจากนี้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบ

การอ่านคำศัพท์และบันทึกผลการอ่านในระหว่างเรียน
ของนักเรียนเป็นรายบุคคลจากแต่ละกิจกรรมที่นักเรียน
ได้ปฏิบัติ พร้อมทั้งให้แรงเสริมกับนักเรียนทุกครั้งที่
นักเรียนอ่านและตอบคำถามของครูได้ ซึ่งผลการ
ทดสอบการอ่านในระหว่างเรียนนักเรียนสามารถอ่าน
ได้ทุกคำจากทุกกิจกรรม เมื่อสอนจบได้ทำการทดสอบ
หลังเรียนด้านการอ่านเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียน
แต่ละคนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น นักเรียน
คนที่ 1 ได้คะแนนการทดสอบก่อนเรียน 22 คะแนน ได้
คะแนนทดสอบหลังเรียน 46 คะแนน นักเรียนคนที่ 2
ได้คะแนนการทดสอบก่อนเรียน 19 คะแนน ได้คะแนน
ทดสอบหลังเรียน 43 คะแนน นักเรียนคนที่ 3 ได้คะแนน
การทดสอบก่อนเรียน 10 คะแนน ได้คะแนนทดสอบ
หลังเรียน 45 คะแนน นักเรียนคนที่ 4 ได้คะแนนการ
ทดสอบก่อนเรียน 15 คะแนน ได้คะแนนทดสอบ
หลังเรียน 46 คะแนน นักเรียนคนที่ 5 ได้คะแนนการ
ทดสอบก่อนเรียน 8 คะแนน ได้คะแนนทดสอบหลังเรียน
48 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้กิจกรรม
ศิลปะสามารถพัฒนาการอ่านคำศัพท์สำหรับนักเรียนที่มี
ความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสุขภาพได้

จากผลการวิจัยความสามารถในการอ่าน
คำศัพท์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
หรือสุขภาพ “สมองพิการ” หลังการสอนโดยใช้กิจกรรม
ศิลปะ พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้น แสดงให้
เห็นว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะทำให้ความสามารถ
ในการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนดีขึ้น เป็นเพราะว่าการ
สอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะเป็นการสอนที่บูรณาการ
การดู การฟัง การพูด การอ่าน มาเชื่อมโยงกับการเรียน
โดยใช้กิจกรรมศิลปะการสร้างอักษรศิลป์ในกระดาด
แล้วระบายสีและการปั้นดินน้ำมันเป็นคำแล้วอ่าน
ออกเสียงคำที่สร้างขึ้น การนำกิจกรรมการวาดภาพ
ระบายสีมาบูรณาการ ทำให้นักเรียนได้ระบายความเครียด
ในการเรียน ซึ่งจากกิจกรรมทั้งหมดที่จัดบูรณาการให้กับ
นักเรียนนี้ทำให้นักเรียนมีการรับรู้จากประสาทสัมผัส
ทั้ง 5 คือ ตา หู มือ ลิ้นและจมูก โดยนักเรียนได้ดู
รูปบัตรภาพ ดูบัตรคำแล้วอ่านออกเสียง ได้ฝึกกิจกรรม
ศิลปะ การเขียนอักษรศิลปะ (เขียนคำในกระดาด)

การวาดภาพระบายสี การทำอักษรคำ (การปั้นคำด้วย
ดินน้ำมัน) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีสมาธิ มีความ
ตั้งใจ เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและมีความหมาย นักเรียน
ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ชื่นชมในผลงานของตนเอง
ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประเทิน มหาจันทร์ (2530)
ที่ว่า การอ่านออกเสียงควบคู่ไปกับการเห็นรูปของ
คำฝึกหัดการรับรู้ทางภาพและเสียงการเคลื่อนไหวของ
กล้ามเนื้อมือโดยการเขียนคำบนกระดาด การวาดเขียน
การระบายสี การปั้นที่เกี่ยวกับคำ และยังสอดคล้อง
กับงานวิจัยของ มนต์เอียร พัฒนาวงค์ (2548) ที่ทำการ
วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถทางการอ่านและการ
เขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาใน
การเรียนรู้จากการใช้ชุดการสอนทักษะการอ่านและ
การเขียนผ่านประสาทสัมผัสสามด้าน ซึ่งผลการวิจัย
พบว่า ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มี
ปัญหาในการเรียนรู้หลังการสอนด้วยชุดการสอนทักษะ
การอ่านและการเขียนผ่านประสาทสัมผัสสามด้านอยู่ใน
ระดับดี และมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น และยัง
สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศรี อดุลย์รัตนพันธ์ (2546)
ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของ
นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมศิลปะ
ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์
ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการจัด
กิจกรรมศิลปะอยู่ในระดับดี และความสามารถในการ
เรียนรู้คำศัพท์หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีความสามารถ
ในการอ่านคำศัพท์ดีขึ้นเป็นอย่างมาก ครูและผู้เกี่ยวข้อง
กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือ
สุขภาพ “สมองพิการ” สามารถนำกิจกรรมการสอนนี้
ไปใช้ในการพัฒนานักเรียนกลุ่มอื่นที่มีปัญหาในลักษณะ
เดียวกันได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. กิจกรรมศิลปะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น
กิจกรรมที่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนทั้งหมด ซึ่งต้องใช้เวลา

มากในการทำกิจกรรม จึงทำให้สอนได้ 2 คำ ในเวลา 1 ชั่วโมง ดังนั้นถ้าต้องการให้ได้จำนวนคำใน 1 ชั่วโมงมากขึ้น ควรทดลองลดกิจกรรมศิลปะลง โดยให้นักเรียนเลือกทำกิจกรรมศิลปะที่ตนเองสนใจ คราวละ 2 กิจกรรม ดูว่าจะได้ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านดีขึ้นหรือไม่

2. กิจกรรมศิลปะแต่ละอย่าง สามารถมาวิจัยเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน ว่ากิจกรรมใดส่งผลต่อการพัฒนาขึ้นดีที่สุด

3. สามารถนำการวิจัยนี้ ไปใช้ทดลองพัฒนาความสามารถด้านการอ่านกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่น ๆ เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางปัญญา นักเรียนสมาธิสั้น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักงานกฤษฎีกา.
- _____. (2543). รายงานสรุปสาระการประชุมวิชาการการศึกษาพิเศษ เรื่อง เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ดนุ จีระเดชากุล. (2541). นันทนาการสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประเทิน มหาชนธ์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). การศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- _____. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จำไทยเพรส.
- มนต์เอียร พัฒนางศ์. (2548). การศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จากการใช้ชุดการสอนทักษะการอ่านและการเขียนผ่านประสาทสัมผัสสามด้าน. ปรินญาณพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมศรี อุดลยรัตนพันธุ์. (2546). การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมศิลปะ. ปรินญาณพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.